

UCHWAŁA Nr
RADY MIEJSKIEJ w ŁODZI
z dnia

w sprawie skargi p.
na działanie Zastępcy Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łodzi.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r. poz. 506, 1309, 1571, 1696 i 1815) oraz art. 229 pkt 3, art. 237 § 3 oraz art. 238 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 2096 oraz z 2019 r. poz. 60, 730, 1133 i 2196), Rada Miejska w Łodzi

uchwała, co następuje:

§ 1.1. Skargę p. na działanie Zastępcy Dyrektora Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Łodzi uznaje się za bezzasadną.

2. Skarga jest bezzasadna z przyczyn wskazanych w uzasadnieniu do przedmiotowej uchwały, które stanowi jej integralną część.

§ 2. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Miejskiej w Łodzi do przekazania Skarżącemu niniejszej uchwały wraz z uzasadnieniem.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Łodzi

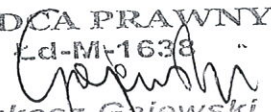
Marcin GOŁASZEWSKI

Projektodawcą uchwały jest
Komisja Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Łodzi

Przewodniczący Komisji

Kamil Deptuła

Projekt zgodny z projektem uchwały
opiniuje podjęty
pod względem formalno-procedurym

RADCA PRAWNY
Łd-M-1638

Łukasz Gojowski

UZASADNIENIE

W dniu 4 listopada 2019 r. do Rady Miejskiej w Łodzi wpłynęła skarga z dnia 25 października 2019 r. na działanie Zastępcy Dyrektora dotycząca nierzetelnego wykonywania swoich obowiązków, podawania nieprawdziwych informacji o ilości dzieci przebywających w łódzkich domach dziecka członkom Komisji Zdrowia i Opieki Społecznej podczas posiedzenia Komisji w dniu 11 września 2019 r.

Na podstawie art. 237 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego Rada Miejska w Łodzi zawiadamia o następującym sposobie załatwienia skargi.

Z uzyskanych wyjaśnień wynika, że zgodnie z obowiązującym stanem prawnym wynikającym z ustawy z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej - na mocy art. 230 wymienionej ustawy (komentarz art. 230 WspRodzU Królak 2017, wyd. 1/M. Rączka) liczba dzieci umieszczonych w istniejących placówkach opiekuńczo-wychowawczych (z wyjątkiem placówki typu rodzinnego) w okresie 9 lat od dnia wejścia w życie ustawy nie może być wyższa niż 30. Powyższe oznacza, że od 1 stycznia 2012 r. w istniejącej placówce opiekuńczo-wychowawczej nie będzie mogło być umieszczonych więcej niż 30 dzieci. W nowotworzonych placówkach opiekuńczo-wychowawczych nie będzie mogło być umieszczonych więcej niż 14 dzieci (z wyjątkiem placówek typu rodzinnego). Od dnia 2 stycznia 2021 r. we wszystkich placówkach opiekuńczo-wychowawczych (z wyjątkiem placówki typu rodzinnego) nie będzie mogło być umieszczone więcej niż 14 dzieci. W kontekście powyższej regulacji określenie „przepełnionych domów dziecka” obecnie nie ma zastosowania, gdyż nadal trwa okres przejściowy, w którym dostosowywane są placówki do wymogów ustawowych. Powyższe oznacza, że do 31 grudnia 2020 r. w placówkach opiekuńczo-wychowawczych może przebywać więcej niż 14 dzieci. W odniesieniu natomiast do poruszonej kwestii placówki opiekuńczo-wychowawczej typu interwencyjnego, zauważyć należy, iż są to placówki szczególnego typu, które mają obowiązek zapewnić doraźną opiekę nad dzieckiem w czasie trwania sytuacji kryzysowej, w szczególności są obowiązane przyjąć dziecko w przypadkach wymagających natychmiastowego zapewnienia dziecku opieki. Oznacza to, iż w myśl zapisów art. 103 do placówki typu interwencyjnego przyjmowane są również dzieci na podstawie:

- a) orzeczenia sądu;
- b) w przypadku gdy dziecko zostało doprowadzone przez Policję lub Straż Graniczną;
- c) na wniosek rodziców, dziecka lub osoby trzeciej, a także umieszcza się dziecko w trybie art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

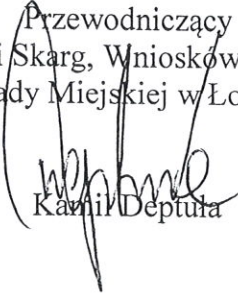
W tym wypadku istotnym jest również fakt, iż w sytuacji gdy dziecko zostało doprowadzone przez Policję lub Straż Graniczną, lub umieszczenie nastąpiło na wniosek rodziców, dziecka lub osoby trzeciej lub w trybie art. 12a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie ustawodawca zastrzegł, iż nie ma zastosowania art. 95 ust 1 i 3 stanowiący o granicy wiekowej umieszczanego dziecka (- powyżej 10 rż.) oraz o możliwości przekroczenia – pod wskazanymi warunkami - dopuszczalnej liczby dzieci umieszczonych w placówce.

Wobec powyższego skargę uznaje się za bezzasadną.

Rada Miejska w Łodzi informuje, że niniejsza uchwała stanowi zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi w rozumieniu art. 237 § 3 w związku z art. 238 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, od którego nie przysługuje żaden środek odwoławczy ani środek zaskarżenia.

Stosownie do art. 239 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego Rada Miejska w Łodzi informuje, że: „W przypadku, gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego”.

Przewodniczący
Komisji Skarg, Wniosków i Petycji
Rady Miejskiej w Łodzi

Kamila Deptuła